

[Pia Kjærsgaard]

radikales forslag og det andet fra SF og VS er, at man hos de radikale kan vente til 1986 med, at et eventuelt vedtaget forslag træder i kraft.

Selvfølgelig er dette lovforslag behæftet med nogle pæne udtalelser om kvinde-lighed. Et eksempel: i bemærkningerne til forslaget punkt 6 står anført, at museerne bør prioritere kvinderelevante udstillinger. Undskyld jeg siger det, men er det egentlig ikke diskriminerende over for det mandlige køn?

Fremskridtspartiet må sige fra over for de radikales forslag, der selvfølgelig er belastet med nye dyk i statskassen.

Jeg har bemærket, at der i bemærkningerne står, at midlerne kan findes inden for de eksisterende rammer, men hvilke beløbsrammer taler vi om, og hvor vil de radikale skære i stedet? Når man så omtaler beslutningsforslag nr. B 16, må man sige, at en af fordelene ved dette forslag fra SF og VS er, at forslagsstillerne ikke lægger skjul på, at hvis beslutningsforslaget vedtages, skal der særlige bevillinger og andre former for tilskud til. Forslagsstillerne anslår 5,5 mill. kr. i 1986 og 7 mill. i 1987, og det er vel at mærke i penge ud over, hvad der ellers er budgetteret med til forskning.

Der skal ikke herske tvivl om, at fremskridtspartiet ikke kan støtte disse forslag. I øvrigt vil jeg henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling af samme beslutningsforslag den 7. maj 1984.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 16, fru Alice Faber.

Alice Faber (SF):

Jeg vil først kommentere det radikale venstres forslag lidt, inden jeg går over til de forskellige ordføreres indlæg. Men først vil jeg sige tak for, at vi har fået en, synes jeg, noget bedre debat om kvindeforskningen og kvindeforskningens vilkår, end vi havde ved sidste fremsættelse af forslaget. Det synes jeg har været væsentligt, fordi allerede debatten i folketinget sidste gang har skabt offentlighed om hele kvindeforskningsproblematikken, og det betyder meget for de forskellige kvindeforskere på universiteterne.

Jeg synes, at de radikales forslag er noget abstrakt, men det største problem ved det er,

at det er pengeløst. Der er meget flotte hensigtserklæringer om, at vi skal have flere kvinder ind. Undervisningsministeren var inde på, at der var sket meget under den nuværende regering, og det er da også rigtigt, at vi har da fået en kvindelig departementschef. Det ser også pænt ud, og det er vi da også glade for. Men statsministerens mange hestillinger har ikke forøget kvinderepræsentationen særlig meget i de forskellige ministerier. Hvis vi ser på forskningsrådene, er der 8 kvinder af 90 medlemmer. Det er jo en enorm forskel. Fagligt Landsmøde havde 23 kvinder af 93 medlemmer. Jeg vil bemærke om de radikales anmodning om at få en definition på kvindeforskningen, at det, kvindeforskerne gør, er at prøve at lave et nybrud i selve forskningsmetoden. Det er noget nyt og selvstændigt, det, kvinderne gør, det er, som Nynne Koch siger, et kvindeligt tydningsunivers. Vi bliver nødt til at have forsket noget mere i, hvorfor kvinder og mænd taler så utrolig forskelligt, og hvad det er, der ligger bag ved det. Det er ikke bare vores opdragelse, ja, det er det også, men det er da væsentligt, fordi det er mændenes sprog, der har magten. Det kan ikke passe, at det, kvinderne siger, får så lille indflydelse på det. Det er også bemærkelsesværdigt, at det inden for den medicinske teknologi er mændene, der forsker så utrolig meget i kvinders underliv; det er da underligt, at der ikke er nogle flere kvinder.

Undervisningsministeren var mere positiv over for nogle af de tanker, der lå i de radikales forslag, end over for tankerne i vores forslag. Det var bemærkelsesværdigt, at undervisningsministeren flere gange snakkede om kvalitetsforskning. Det er hele tiden omgærdet af en eller anden mystik, at kvindernes forskning ikke er kvalitetsforskning. Det er rigtigt nok, at det er anderledes, og der er mange af de ting, som kvinder forsker i, og den måde, de gør det på, som gør op med mange af de måder, som mændene forsker på. Hvem er det, der stiller kvalitetskrav? Man har så utrolig travl med at snakke om kvalitet inden for forskning, og det er også væsentligt. Men når man sådan ser på meget af den forskning, der kommer frem, kan man ikke forstå, at det kan få benævnelsen forskning. Hvorfor bliver det fremhævet om kvindelig forskning, at den skulle være af mindre kvalitet end den, mændene laver? Jeg kan i